

Fałszywe zeznania naocznych świadków stanowią główne źródło niesłusznych wyroków skazujących. Pomimo szybkiego rozwoju technik kryminalistycznych pozostają one jednak ważnym źródłem informacji dla sądu. Badania nad czynnikami wpływającymi na zniekształcenia pamięciowymi w zeznaniach trwają od lat 70. Słabo poznanym, obiecującym kierunkiem badawczym jest zjawisko nieufności wobec własnej pamięci, czyli warunek, w którym świadek przestaje wierzyć we własne zdolności pamięciowe, w wyniku czego staje się podatny na sugestie innych i zewnętrzne wskazówki.

Celem projektu jest analiza wpływu nieufności wobec pamięci na zniekształcenie zeznań naocznych świadków w połączeniu z innymi czynnikami moderującymi albo mediującymi ten wpływ: zdolnościami wyobrazeniowymi, lękiem, samooceną, uległością oraz świadomością rozbieżności pomiędzy własną pamięcią a informacjami pochodzącymi z innych źródeł. Planuje się przeprowadzenie pięciu eksperymentów w pięciu różnych paradygmatach badania zniekształceń pamięciowych. W badaniach sprawdzone zostanie, czy nieufność wobec pamięci jest w istocie predyktorem występowania zniekształceń pamięciowych, a jeśli tak, to jakie są uwarunkowania tego wpływu - jakie są jego moderatory i mediatory

Badanie nieufności wobec pamięci może przyczynić się do rozwoju psychologii sądowej poprzez lepsze zrozumienie, dlaczego zeznając świadkowie nie opierają się na własnych wspomnieniach. Może to pomóc w sformułowaniu wytycznych dla przesłuchujących odnośnie przesłuchiwanie świadków wątpliwych w jakość swoich wspomnień. W konsekwencji może to przyczynić się do zmniejszenia liczby błędów popełnianych przez system sądowniczy.